

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.140/2022/3.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: ügyvéd1 (Cím3)

Az alperes: Alperes1 Cím1

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 Cím4

ügyvéd2

A per tárgya: mezőgazdasági támogatás ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes 14. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.694/2021/13.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) fiatal mezőgazdasági termelők indulásához igénybevehető támogatás iránti kérelmet nyújtott be 2015. június 1. napján, amelynek helyt adtak. Szintén teljesítették a 2015. október 9. napján benyújtott, a támogatás 90%-ára vonatkozó kifizetési kérelmet. A támogatási összeg fennmaradó 10%-os mértékére vonatkozó kifizetési kérelmet 2019. július 31. napján nyújtotta be felperes, amikor az elsőfokú hatóság helyszíni ellenőrzést folytatott le felperes gazdaságában. Az iratok áttekintése alapján a kifizetési kérelmet elutasították, a felperes támogatási jogosultságát megszüntették, és kötelezték 11.359.440 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére. A kérelem elutasítására és a visszafizetés elrendelésére azért került sor, mert felperes adatai alapján nem igazolható, hogy fő tevékenysége folyamatosan mezőgazdasági tevékenység, 11 napos megszakítás állt fenn, ezért nem felel meg a 24/2015. (IV.28.) MvM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 4.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. Alperes a EUJF/1804/2021. iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az elsőfokú ítélet

[2] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

[3] Indokolása szerint elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy alkalmazandó-e az Európai Parlament és Tanács keresetben hivatkozott, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és egyes tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 1306/2013/EU rendelete, valamint a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre

vonatkozó szabályok megállapításáról, és egyes tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 1307/2013/EU rendelet. A szabályozás áttekintését követően megállapította, hogy az 1306/2013/EU rendeletben találhatóak az EMVA-ra vonatkozó finanszírozási szabályok, és az 1307/2013/EU rendeletet 5. fejezete szabályozza a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás általános szabályait. Észlelnie kellett volna továbbá a hatóságoknak, hogy Jogcímrendelet 13.§-a kifejezetten megjelöli, hogy ez a rendelet az 1698/2005/EK tanácsi rendelet 22. cikkének a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

[4] A Jogcímrendeletben hivatkozott EK tanácsi rendelet már nincs hatályban, a jelenleg hatályos rendelkezéseket az 1307/2013/EU rendelet tartalmazza. A jogosultsági feltételek szabályozásán túlmenően a 1307/2013/EU rendelet 50. cikk (3) bekezdése lehetőséget ad a tagállamoknak arra, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást a kérelmezők által teljesítendő bizonyos további objektív feltételeket előírjanak a megfelelő készségek és/vagy képzési követelmények tekintetében. A Jogcímrendelet 4.§ (1) bekezdés b) pontjában szereplő előírás azonban nem tekinthető ilyen objektív készségnek és képzési követelménynek, következésképpen nem sorolható a jogosultsági feltételek közé. A jogosultsági kritériumoknak való meg nem felelés, mint a szankció alkalmazását lehetővé tevő tárgykör azonosítása tévesen történt.

[5] Az új eljárásra adott szempontok alapján mindenekelőtt helyesen meg kell állapítani, hogy az, miszerint felperes fő tevékenysége az egyéni vállalkozói nyilvántartásban 11 napon keresztül nem a mezőgazdasági tevékenység volt, mely meg nem felelési kategóriába sorolható. E körben lényeges körülmény, hogy a Jogcímrendelet erre vonatkozó előírása nem szerepelt a felperes által igényelt támogatásra vonatkozó uniós rendelet jogosultsági feltételei között. Az előírás csupán a Jogcímrendeletben szereplő kötelezettség. Ezt követően dönthető csak el, hogy jogkövetkezmény egyáltalán alkalmazható-e a felperessel szemben, avagy sem. Amennyiben jogkövetkezmény alkalmazására sor kerül, a hatóságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy – mivel a felperes nem szegte meg a jogosultsági feltételeket – és ténylegesen mezőgazdasági tevékenységet végzett a teljes időszak alatt, a támogatásból nem zárható ki, és a jóváhagyott támogatás kifizetett 90%-os mértéke tőle nem követelhető vissza. A 10%-os kifizetési kérelme vonatkozásában arányos levonás alkalmazható legfeljebb. Ugyanakkor a meg nem felelés mértékét is meg kell vizsgálni, csekély mértékű meg nem felelés esetén ezen szankció – a benyújtott 10%-os kifizetési kérelemből levonás – sem alkalmazható.

A felülvizsgálati kérelem

[6] Az alperes a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel támadta, melynek befogadhatóságát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontra alapította.

[7] Előadta, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő. Az 1698/2005/EK rendelet alapján kidolgozott és az Európai Bizottság által helybenhagyott Új Magyarország Vidékfejlesztési Program alapján a támogatás tekintetében fiatal mezőgazdasági termelőnek az a természetes személy tekinthető, aki azt követően, hogy támogatottá vált, egyéni vállalkozóként 5 éven keresztül mezőgazdasági tevékenységet folytat. A Jogcímrendelet ezt az elvet érvényesíti. Ezek alapján nem helytálló az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a felperessel szemben alkalmazott szankció aránytalan, és ellentétes az irányadó 1306/2013/EU rendelettel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[9] A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg. A szabályozás által megadott keretek azt a célt szolgálják, hogy a Kúria döntésével eleget tudjon tenni a joggyakorlat irányításával és egységének biztosításával kapcsolatos feladatainak, hogy az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. A befogadás megengedhetőségéről való döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálni.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kp. 117.§ (4) bekezdése folytán a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpont esetében a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása alapozhatja meg a kérelem befogadását. A joggyakorlat egységének biztosításának szükségessége akkor merül fel, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi

döntés, kollégiumi állásfoglalás vagy a Legfelsőbb Bíróság kollégiumi véleménye), de leginkább az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[13] Az alperes felülvizsgálati kérelmében ebben a körben nem adott elő indokot. A Kp. 117.§ (4) bekezdésének megfelelően a Kúria a rendelkezésre álló adatok feltárásával vizsgálta, vannak-e a joggyakorlat egységét megingató, vagy továbbfejlesztésének szükségességét alátámasztó indokok. A BHGY-ban közzétett Kúria Kfv.IV.35.035/2019/5. számú ítélet alapján – amely több korábbi döntésre is hivatkozik - megállapítható, hogy az Unió és a nemzeti szabályozás viszonya, a jogosultsági feltételek kérdése, a folyamatosságot megszakító viszonylag kis számú napok száma már tárgya volt kúriai ítéletének, és a szabályozás természetét az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével egyezően vezették le. Az uniós szabályozás BHGY-ban alkalmazott megelőző szabályozásának és a jelen eljárásban irányadó rendelet norma-tartalmának egyezősége kimutatható. Az is megállapítható, hogy a Kúria ezen ítéletében nem is látta szükségesnek a hatóság új eljárásra kötelezését, ebben a kérdésben azonban felülvizsgálati kérelem, és ahhoz kapcsolódó befogadás iránti kérelem nem volt. Az alperes Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpontra vonatkozó befogadás iránti kérelme nem alapos.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) pontjához kapcsolódó esetekben a kérelem előterjesztője számára előírt indokolási kötelezettségnek kifejezetten a befogadhatóság körében kell teljesülni. Figyelemmel a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont bevezető fordulatára, akkor alkalmazható ezen befogadási ok, ha valószínűsíthető a kérelmező alapvető eljárási jogának sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, és mindez a valószínűségen nyugvó megállapítás szükségessé teszi a hivatkozás érdemi vizsgálatát.

[15] Az alperes a jogsérelem kapcsán azonban nem eljárási szabályszegésekre, hanem az ügy érdemére vonatkozó jogszabálysértésekre hivatkozott. Ezek azonban nem teszik lehetővé a Kp. ezen rendelkezésére alapítottan a felülvizsgálati kérelem befogadásának megengedését.

[16] A Kp. 117.§ (4) bekezdésére tekintettel a Kúria a fentiekén túl is, valamennyi Kp. szerinti, hivatalból figyelembe vehető ok mentén vizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát. Ennek során nem észlelt a jogegységgel okozati kapcsolatban álló indokot, a felülvizsgálati kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen szempont alapján sem találta befogadhatónak. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódó befogadási ok, figyelemmel a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont bevezető fordulatára, akkor alkalmazható, ha valószínűsíthető a kérelmező alapvető eljárási jogának sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés. Az ügy érdemére tartozó jogszabályi hivatkozások nem teszik lehetővé ennek alapján a befogadás megengedését.

Záró rész

[18] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[19] A Kúria a végzés befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[20] A végzés ellen a Kp. 116.§ d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. március 17.

dr. Hajnal Péter s.k. Huszárné dr. Oláh Éva s.k. dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró